

вирішальними при досягненні успіху підприємства на підрядному ринку. В подальшому ці ідентифіковані фактори є розробки стратегії розвитку підприємства.

Зокрема до таких ключових факторів успіху можна віднести: стійкий позитивний імідж дорожнього підприємства; якісне виконання будівельно-монтажних робіт; сприятлива цінова політика підприємства.

Перераховані ключові фактори успіху підприємства є підґрунтям його конкурентоспроможності та стратегії розвитку.

Для досягнення стратегічних цілей необхідно забезпечити ефективну реалізацію стратегічних альтернатив в межах розробленої декомпозиції цілей та задач діяльності підприємства («дерева цілей») з конкретизацією поставлених задач щодо обсягів, якості будівельно-монтажних робіт, маркетингу, кадрового менеджменту, фінансів, соціальної відповідальності підприємства тощо.

Стратегічні цілі можливо визначити у кількісно-якісних показниках їх внеску до загальних результатів діяльності підприємства в означеному періоді за стратегічними зонами господарювання.

Декомпозиція цілей допоможе підприємству в стратегічному періоді спрямувати свої зусилля на реалізацію стратегічно важливих позицій у власній діяльності [1].

Література:

1. Деділова Т.В. Діагностика стратегічного середовища дорожньо-будівельного підприємства / Т.В. Деділова, І.І. Токар, В.Є. Кобизев // Економіка та суспільство: Електронне наукове фахове видання. – №11. – 2017. – Мукачєво, Мукачівський державний університет. – С. 215-219.

ОБҐРУНТУВАННЯ СКЛАДОВИХ ЕКОНОМІЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА

Дмитрієв І.А., д.е.н., професор

Скачкова А.О., магістрант

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

У нестабільних умовах господарювання підприємствам усіх видів економічної діяльності необхідно постійно дбати про ефективне формування, розвиток і використання економічного потенціалу.

Економічний потенціал підприємства є складною економічною категорією, що за загальним змістом характеризує його можливості для досягнення певних цілей, які визначаються як внутрішнім, так і зовнішнім середовищем.

Структура економічного потенціалу підприємства – це відносно стійкий спосіб організації його елементів.

Значну увагу вчені-економісти приділяють визначенню та обґрунтуванню складових економічного потенціалу підприємства. Так як чіткого та

однозначного уявлення про структуру економічного потенціалу підприємства поки що не сформовано, склались різні підходи до цього питання.

Наприклад, одні вчені визначають складові економічного потенціалу через засади провадження операційної, фінансової та інвестиційної діяльності.

Інші науковці зосереджують увагу на дослідженні інтересів усіх, хто бере участь у функціонуванні підприємства, а саме: власників, керівників, персоналу, постачальників, контрагентів і споживачів, тощо.

Наявність різних підходів до розгляду формування економічного потенціалу підприємства свідчить про багатоаспектність цього поняття і складність визначення його структури.

Так, Маслак О.І., Безручко О.О. [1] в структурі економічного потенціалу підприємства виділяють виробничо-технологічну складову, трудову складову, фінансову складову, маркетингову складову, організаційно-управлінську складову, санаційну складову та стратегічну складову.

Нужний К.М. [2] розуміє економічний потенціал як сукупність виробничого потенціалу, трудового потенціалу, фінансового потенціалу, управлінського потенціалу та маркетингового потенціалу.

Коваль Л.В. [3] вважає, що в структурі економічного потенціалу підприємства доцільно виділяти такі компоненти як виробничий потенціал, фінансовий потенціал, трудовий потенціал, інформаційний потенціал, інноваційний потенціал.

За переконанням Скоробогатої Л.В. [4] структура економічного потенціалу підприємства містить такі елементи як кадровий потенціал, інформаційний потенціал, виробничий потенціал і фінансовий потенціал.

Лапін Є.В. [5] вбачає в структурі економічного потенціалу підприємства кадровий потенціал, виробничий потенціал, інноваційний потенціал і організаційно-управлінський потенціал.

Андрющенко І.Є. [6] в структурі економічного потенціалу підприємства пропонує виділяти інституційно-управлінський потенціал, трудовий потенціал, фінансовий потенціал, виробничий потенціал, інноваційний потенціал.

Касьянова Н.В. [7] переконана в наявності в структурі економічного потенціалу підприємства таких складових як інноваційний потенціал, виробничий потенціал, інвестиційний потенціал, потенціал відтворення, фінансовий потенціал, трудовий потенціал, науково-технічний потенціал, управлінський потенціал, інформаційний потенціал, інфраструктурний потенціал, потенціал організаційної структури управління, маркетинговий потенціал, логістичний потенціал.

Плаксюк О.О. [8] вказує на наявність у структурі економічного потенціалу підприємства таких складових як трудовий потенціал, організаційно-управлінський потенціал, виробничий потенціал, фінансовий потенціал, інвестиційно-інноваційний потенціал, інформаційний потенціал.

Підсумовуючи вищезазначене, можемо зробити висновок, що універсальну структуру економічного потенціалу підприємства складають три компоненти – виробничий потенціал, трудовий потенціал і фінансовий потенціал.

Література:

1. Маслак О.І. Особливості оцінювання економічного потенціалу підприємства в умовах циклічних коливань / О.І. Маслак, О.О. Безручко // Вісник соціально-економічних досліджень, 2013. – № 48. – С. 121-127.
2. Нужний К.М. Сутність та структурні елементи економічного потенціалу підприємства [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.rusnauka.com/21_NIEK_2007/Economics/24240.doc.htm. – Заголовок з екрану.
3. Коваль Л.В. Економічний потенціал підприємства: сутність та структура [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ena.lp.edu.ua:8080/bitstream/ntb/11340/1/11.pdf>. – Заголовок з екрану.
4. Скоробогата Л.В. Оцінка та технології обліку економічного потенціалу діяльності підприємств: дисертація кандидата економічних наук : 08.06.04 / Скоробогата Лариса Вікторівна; «Державна академія статистики, обліку та аудиту Держкомстату України». – Київ, 2005. – 220 с.
5. Лапін Є.В. Економічний потенціал підприємств промисловості: формування, оцінка, управління: дисертація доктора економічних наук : 08.07.01 / Лапін Євген Васильович. – Суми, 2006. – 432 с.
6. Андрющенко І.Є. Методичні підходи до оцінювання економічного потенціалу промислових підприємств [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=1239>. – Заголовок з екрану.
7. Касьянова Н.В. Структура економічного потенціалу підприємства [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://westudents.com.ua/glavy/24210-21-struktura-ekonomchnogo-potentsalu-pdprimstva.html>. – Заголовок з екрану.
8. Плаксюк О.О. Сутність та структура економічного потенціалу підприємства / О.О. Плаксюк // Наука й економіка. – 2015. – Вип. 4. – С. 88-91.

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВПРОВАДЖЕННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ЕФЕКТИВНІСТЮ ДІЯЛЬНОСТІ ПАСАЖИРСЬКИХ АВТОБУСНИХ СТАНЦІЙ

*Дмитрієва О.І., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Впровадження на підприємство системи управління ефективністю (СУЕ) охоплює різні сфери діяльності і має бути представлено у вигляді планових заходів. Це реалізується за допомогою чітко визначеного комплексу послідовних дій, які забезпечать скорочення часу та засобів на проведення робіт щодо управління та забезпечення ефективної роботи пасажирських автобусних станцій (ПАС).

Нині проблемі впровадження системи управління ефективністю роботи підприємств не присвячено достатньої уваги. Аналіз літератури [1-6] показав, що більшість розробок в вивченні цього питання належить зарубіжним вченим, таким як П. Друкеру, И. Ансоффу, М. Портеру, А. Томпсону, Дж. Стрикленду,